

ΤΟ ΚΑΚΟΥΥΡΙ

Τρίμηνη Πολιτιστική έκδοση του Εξωραϊστικού και Επιμορφωτικού Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής
Γραφεία: Γλάδστωνος 10 Αθήνα Τ.Κ. 10677 • Τηλ: 210- 8082042 site:www.kakouri.gr • e-mail: tokakouri@gmail.com

Χρόνος 19ος • Αριθμός φύλλου 75 • Ιούνιος - Ιούλιος - Αύγουστος 2015

«Τα τρία Τ της επιτυχίας: Ταλέντο, Τόλμη, Τύχη» Οδυσσέας Ελύτης

ΑΡΤΕΜΙΣΙΑΚΑ 2015 Εκδηλώσεις Αυγούστου

Ο Μορφωτικός και Εξωραϊστικός Σύλλογος Αρτεμισίου, ανάλογα με τις δυνατότητες που έχει, προσπαθεί κάθε χρόνο τον μήνα Αύγουστο να συνεισφέρει στην δημιουργία ενός περιβάλλοντος ψυχαγωγίας, διοργανώνοντας μια σειρά εκδηλώσεων.

Συγκεκριμένα:

➤ **ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΙΟΥΛΙΟΥ εορτή του Αϊ-Λια.** Στο λόφο, στην είσοδο του χωριού, στο πανέμορφο άλσος βρίσκεται το εκκλησάκι του Προφήτη Ηλία. Μετά την θεία λειτουργία, που με κατάνυξη παρακολουθήσαμε όλοι μας, ο Σύλλογος του χωριού είχε διοργανώσει μια μικρή εκ-

Συνέχεια στην 3η σελ.

Ο ξενώνας του χωριού μας

Ο ξενώνας λειτουργεί και περιμένει να φιλοξενήσει τους Κακουραίους και τους φίλους τους
Υπεύθυνη η κ. Δήμητρα Ρόκκα:
τηλ. 27960-61154 & 27960 61145

Το Λύκειο Ελληνίδων Τρίπολης παρουσίασε στην πλατεία του Αρτεμισίου την αναβίωση του παραδοσιακού αρκαδικού γάμου

Με σκοπό την καθιέρωση του αρκαδικού γάμου, ως ένα αυτούσιο και πλήρες παραδοσιακό δρώμενο, κυρίως για τους νέους ανθρώπους, που ζουν μακριά από τις παραδόσεις των προγόνων μας, το Λύκειο Ελληνίδων Τρίπολης παρουσίασε στην πλατεία του Αρτεμισίου την αναβίωση του παραδοσιακού αρκαδικού γάμου. Ένας γάμος που συμπεριλαμβάνει πλήθος εθίμων και περιγράφει ένα μεγάλο τμήμα της παράδοσης

μας. Άλλωστε αφορά σε έναν από τους σημαντικότερους, αν όχι το σημαντικότερο, σταθμούς της ζωής του ανθρώπου και για το λόγο αυτό έχει τελετουργικό χαρακτήρα.

Και σήμερα έχουν διατηρηθεί στοιχεία του παραδοσιακού γάμου, αλλά τα περισσότερα έχουν ατονήσει

Συνέχεια στην 2η σελ.

28η Οκτωβρίου 1940

Σε λίγες μέρες, μετά την κυκλοφορία του φύλλου της εφημερίδας μας, θα γιορτάσουμε για μία ακόμη φορά το ένδοξο έπος του '40.

Η μεγάλη ελληνική μας εορτή γιορτάζεται με λαμπρότητα και επισημότητα σε όλη την Ελλάδα και στο χωριό μας, αλλά και σε όλες τις χώρες που υπάρχει Ελληνισμός.

Συναυλία στο Αρχαίο Θέατρο Μαντινείας για την Πανσέληνο του Αυγούστου!

Στο θέατρο της Μαντινείας στήσαμε καρτέρι στο φεγγάρι και κάτω από το φως της μαγικής αστερόσκονης ...εκεί που σμίγουν τα αρώματα των λουλουδιών και των δέντρων, φτιάξαμε μαγικές εικόνες και στιγμές που θα φωτίζουν τις σκοτεινές μας μέρες. Τα ξεχάσαμε όλα για μια μέρα, δραπέτευσαμε από την σκληρή πραγματικότητα μας και ταξιδέψαμε στον ξάστερο νυχτερινό αρκαδικό ουρανό, που ήταν γεμάτος μυστικά σύμβολα.

Σχήματα αστερισμών, που θυμίζουν δράκους, αερικά, φτερωτά άλογα, φωτιές, λιοντάρια και αρκούδες. Θυμηθήκαμε, βράδια αλησμόνητα κάτω από το φως του φεγγαριού κι αμέτρητες ιστορίες, τότε, που μας μάθαιναν να βρίσκουμε το αστέρι του βορρά, μη και ποτέ χαθούμε. Έτσι περνούσε η νυχτιά και ερχόταν ο αυγερινός που μάζεψε τα αστέρια και τα έριχνε στην θάλασσα και με τα χρυσά κανάτια του, δρόσιζε την πλάση. Κι ύστερα

Συνέχεια στην 2η σελ.

Ετοιμασίες για το χειμώνα

Θυμάμαι... Τέτοιο καιρό τότε... αρχές φθινοπώρου τις ετοιμασίες για το χειμώνα που κάναμε, στο σπίτι μας στο χωριό...

Γύριζα από το σχολείο (πρώτη Δημοτικού). Θυμάμαι, η μεγάλη ξύλινη αυλόπορτα ήταν ανοιχτή, προχώρησα στην αυλή «καλώς τη δασκάλα» μου λέει ο μπαμπάς, που έκοβε τα ξύλα με το πριόνι και το τσεκούρι στην

μέση της αυλής, για το τζάκι. Άφησα την τσάντα μου και πήρα τα μικρά ξυλαράκια που είχαν πέσει και τα έβαλα στη σειρά.

Ο χώρος κάτω από την σκάλα είχε γεμίσει ...ήταν όλα ζυγισμένα τα μεγάλα, τα μικρά, όλα στην σειρά. Μπήκα στη δροσερή αποθήκη του σπιτιού, εκεί η γιαγιά είχε φροντίσει, από τον Αύγουστο, να είναι γεμάτα τα

Συνέχεια στην 2η σελ.

Από πού κρατάει η σκούφια μας

Αναζητώντας τις ρίζες
των Αρτεμισιωτών (Κακουραίων) Αρκαδίας

Έρευνα - Παρουσίαση
Γιάννης Δημ. Σταματόπουλος
(Ιστολόγος)

Κυκλοφόρησε το βιβλίο
των γενεαλογικών δέντρων

«Από πού κρατάει η σκούφια μας»

Αυτό το βιβλίο δεν πρέπει να λείπει από κανένα Κακουραίο σπίτι.

Το βιβλίο διατίθεται στο χωριό μας από την κ. Δήμητρα Ρόκκα, στην Τρίπολη από το κατάστημα των αδελφών Χρόνη (28ης Οκτωβρίου 50) και στην Αθήνα από όλα τα μέλη του Δ.Σ.

Τιμή: 30€

Το βιβλίο αυτό μπορεί να γίνει το καλύτερο δώρο των εορτών στα παιδιά μας και στους συγγενείς μας. (Όσοι πήραν το βιβλίο και θρήκαν κάποιο λάθος ή θέλουν να συμπληρώσουν κάτι, να απευθυνθούν στη διεύθυνση της εφημερίδας).

Κακουραίοι, Αγκαλιάστε στοργικά την εφημερίδα των Αρτεμισιωτών, το ΚΑΚΟΥΥΡΙ.

Αυτή μας αδελφώνει, μας ταξιδεύει στ' όμορφο χωριό μας και κάνει τη φωνή μας ν' ακούγεται μακρύτερα και περισσότερο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

► Ο Χρήστος Ψιμούλης και η Θεοδώρα Βασ. Χρόνη απέκτησαν στις 16/7/2015 γιο.

Στους ευτυχείς γονείς, παππούδες και γιαγιάδες ευχόμαστε να τους ζήσει το νεογέννητο και να το καμαρώσουν όπως επιθυμούν.

Βαπτίσεις

► Ο Γιάννης Κολλιαλής και η Τόνια Λύγκα, κόρη του Β. Λύγκα και της Σταμάτας Σταματοπούλου, βάπτισαν στις 18 Ιουλίου 2015 στην Ιτέα, την κόρη τους και της έδωσαν το όνομα **Σταματίνα**.

► Η Έλσα Κασιώνη και ο σύζυγός της Σάκης Ιακωβίδης βάπτισαν την κόρη τους στις 23/8/2015 στον Προφήτη Ηλία Καρδαρά. Και το όνομα αυτής **Χριστίνα**.

► Ο Νίκος Καζάς (γιος της Σούλας Αντωνοπούλου) και η σύζυγός του Βασιλική Ζηροπούλου βάπτισαν στις 15/8/2015 το γιο τους και του έδωσαν το όνομα **Χρήστος**.

► Το ζεύγος Γιώργος Αλεξ. Κοτσιάνης και η σύζυγός του Μαρία Τράμπα βάπτισαν την κόρη τους. Και το όνομα αυτής **Πάνη**.

Στους ευτυχείς γονείς, παππούδες και γιαγιάδες ευχόμαστε να τους ζήσουν τα νεοφώτιστα.

Γάμοι

► Ο Γιώργος Αλεξ. Κοτσιάνης και η Μαρία Τράμπα τέλεσαν τους γάμους τους στις 25/7/2015 στον Ιερό Ναό της Αγίας Φωτεινής στην Αρχαία Μαντινεία.

Στους νεόνυμφους ευχόμαστε θίο ανθόσπαρτο και με απογόνους.

Επιτυχόντες σε ΑΕΙ - ΤΕΙ

— Σταθούλη Θεοδώρα του Ιωάν., Επιστήμη Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού Παν/μιο Θεσ/νίκης.

— Παπαγεωργίου Κων/νος του Γ., Σχολή Μηχανικών Περιβάλλοντος Παν/μιο Κρήτης.

— Χρόνη Αικατερίνη του Δημ., Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών (Ο.Π.Α.) Πανεπιστήμιο Πειραιά.

— Αναστασιάδης Αθανάσιος του Νικ., Αυτοματισμών, ΤΕΙ Πειραιά.

— Κανελλοπούλου Γεωργία (κόρη της Ελένης Γεωρ. Καρατζιά), Νοσηλευτική Πατρών.

— Μπρότσης Δημ. του Σωτ., Λογιστική και Χρηματοοικονομική (Ο.Π.Α.)

— Τουρλούκης Αλέξανδρος του Γεωργ., Σχολή Ευελπίδων (ΣΣΕ).

Συγχαίρουμε όλα τα παιδιά για την επιτυχία τους και τους ευχόμαστε καλές σπουδές.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Η Σιολέ Ιωάννα του Κων/νου, πήρε το πτυχίο της Νηπιαγωγού από το Πανεπιστήμιο Πατρών.

Της ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τριμηνιαίο δελτίο

Ιδιοκτησία: Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής
Γλάδστωνος 10 Αθήνα 10677

Τηλ: 210 8082042

Εκδότης - Δ/ντής:

Κακαρικού Γωγώ Τηλ.: 210 5747298

Ετήσιες Συνδρομές: 20€

Εξωτερικού: 40€

Συντακτική Επιτροπή:

Παπαθεοδώρου - Καραγιάννη Γωγώ

Ελένη Δάμη - Ζαρόκωστα

Σταματοπούλου Γιάννης Δημ.

Ρόκκας Γιώργος Ηλ.

Μπρότση - Αλωνιστιώτη Ειρήνη

Κακαρικού Γωγώ

....

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση - Εκτύπωση:

Εκδόσεις-Γραφικές Τέχνες

Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.

Θεοδοσίου 23 Ίλιον • Τ.Κ.: 13121

Τηλ-Fax: 210 2619003 - 210 2619696

e-mail: karpouzi@otenet.gr

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ ΤΗΣ ΑΙΘΟΥΣΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Όπως είχαμε αναφέρει σε προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας, είχαμε θέσει ως στόχο την ανακαίνιση της αίθουσας του Συλλόγου του χωριού. Συγκεκριμένα είχαμε προσδιορίσει ως επιμέρους εργασίες:

- Αγορά 200 καινούργιων καρεκλών, προς αντικατάσταση των ήδη υπαρχουσών και πεπαλαιωμένων.
- Αντικατάσταση των τραπεζιών με νέα ξύλινα.
- Αντικατάσταση των κουρτινών στα παράθυρα της αίθουσας.
- Τρίψιμο και γυάλισμα του μωσαϊκού στο δάπεδο της αίθουσας καθώς και των μαρμαρόπλακων στην θεράντα της.
- Τρίψιμο και βάψιμο της ξύλινης οροφής.
- Βάψιμο της αίθουσας στο εσωτερικό της.
- Βάψιμο εξωτερικά της αίθουσας, της κουζίνας και των τουαλετών.

Είμαστε στην ευχάριστη θέση να ενημερώσουμε όλους τους συγχωριανούς μας ότι **όλες οι παραπάνω ενέργειες ολοκληρώθηκαν** και έχει αλλάξει πλήρως η αισθητική και η λειτουργικότητα της αίθουσας του Συλλόγου. Επίσης ο Σύλλογος προχώρησε στην αποκάλυψη της πέτρας στις αποθήκες του πρώην Γεωργικού Συνεταιρισμού Αρτεμισίου, με αμμοβολή και αρμολογήμα τους. Τώρα η εικόνα του όλου συγκροτήματος Αίθουσας - Αποθηκών είναι επιβλητική και πολύ εντυπωσιακή, αναβαθμίζει το κέντρο του χωριού μας.

Το κόστος όλων αυτών των παρεμβάσεων ξεπέρασε τα 15.000 €. Ευχαριστούμε για άλλη μια φορά τον **Τάκη Μανέλη**, τον **Δήμο Κυπραίο** καθώς και όλους τους συγχωριανούς μας που βοήθησαν οικονομικά το Σύλλογο. Βεβαίως ο Σύλλογος μέσα από τις δράσεις του και κυρίως από την διοργάνωση του μεγάλου πανηγυριού τον Αύγουστο κερδίζει ση-

μαντικά ποσά, που του επιτρέπουν να προβαίνει σε τέτοιες παρεμβάσεις.

Επισημαίνουμε ότι ο Σύλλογός μας από την αρχή του νέου Διοικητικού Συμβουλίου έχει υιοθετήσει διαδικασίες διαφάνειας, αξιοκρατίας, αξιοπιστίας και δικαιοσύνης στην ανάληψη των εργασιών, που μειώνουν σημαντικά το κόστος, χωρίς να επηρεάζουν την ποιότητα.

Ο Σύλλογος με τις άνω παρεμβάσεις έχει εξαντλήσει τα οικονομικά του αποθέματα και παρότι έχουν γίνει τόσα πολλά απομένουν ακόμα κάποιες επιπλέον αναγκαίες παρεμβάσεις, ώστε η αίθουσα να μετατραπεί σε ένα σύγχρονο πολιτιστικό και ψυχαγωγικό κέντρο για όλο το χρόνο. Τέτοιες είναι:

- Κλιματισμός (Ψύξη - Θέρμανση)
- Διακόσμηση
- Σύγχρονος και ευέλικτος φωτισμός

Καλούμε για άλλη μια φορά τους συγχωριανούς μας, ανάλογα με την δυνατότητα που έχει ο καθένας, να βοηθήσει οικονομικά στην υλοποίηση των αναγκαίων ανωτέρω παρεμβάσεων. Εμείς παραμένουμε δεσμευμένοι στην ορθή και συνετή διαχείριση με κανόνες διαφάνειας και διαδικασίες που εξυπηρετούν αποκλειστικά και μόνο τα συμφέροντα του Συλλόγου. Παραθέτουμε τα στοιχεία του τραπεζικού λογαριασμού:

ΕΠΩΝΥΜΙΑ: ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΑΡΤΕΜΙΣΙΟΥ

IBAN: GR98 0172 5030 0055 0305 0285 839

SWIFT-BIC: PIRBGRAA

ΤΡΑΠΕΖΑ: ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΤΡΙΠΟΛΗ

*Μορφωτικός & Εξωραϊστικός
Σύλλογος Αρτεμισίου*

Συνδρομές

Παναγοπούλου Πελαγία.....	30€
Ψαρράς Θεόδωρος (Αυστραλία)	50\$ Αυστρ.
Σίμου Θεοδώρα	20€
Νάγος Δημήτριος του Ιωάν.	50€
Μανέλη Βάσιω	20€
Ζηροπούλου Ευφροσύνη	50€
Σιέμος Χρήστος	50€
Μπενεχούτσου-Βερβαινιώτη Αθηνά.....	50€
Χριστόπουλος Βασίλης	50€
Κουσιάνης Κώστας του Γεωρ.	50€
Παπαγεωργίου Κώστας του Γεωργ.	30€
Σταματοπούλου Κωστούλα (Ντρόλα)	30€
Ηλιοπούλου Φωτεινή	30€
Τσιόπουλος Γιάννης	20€
Συμπόνη-Μποντιώτη Ευδοκία.....	20€
Γκόνου-Τουρμπούλου Κων/να (Αυστραλία).....	100\$ Αυστρ.
Δημοπούλου-Παναγάκη Νικολέτα.....	100\$ Αυστρ.
Μενέλης Γιάννης του Δημ.	20€
Γιαννιώση Φωτούλα (Ν. Αφρική)	50€
Σταματοπούλου Αλέκος (Αμερική)	100\$ U.S.A
Ψύχος Θεόδωρος	20€
Χρόνη Αθηνά	100€
Βλάχος Σταύρος	20€
Παπαθεοδώρου Γιάννης (Αμερική)	100€
Αντωνόπουλος Δημήτρης (Αυστραλία).....	100€
Ρόκκα-Τσίτζου Ιωάννα	20€
Ρόκκα-Κόλλια Φωτεινή	20€

Το Λύκειο Ελληνίδων Τρίπολης παρουσίασε στην πλατεία του Αρτεμισίου, την αναβίωση του παραδοσιακού αρκαδικού γάμου

Συνέχεια από την 1η σελ.

ή εξαφανιστεί. Η θύμηση είναι σημαντική και αυτό προεπάθησε και το πέτυχε με τον καλύτερο τρόπο το Λύκειο Ελληνίδων Τρίπολης.

Την αναβίωση του παραδοσιακού αρκαδικού γάμου παρακολούθησαν μικροί και μεγάλοι.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Δωρεές στη μνήμη

► Πρεσβυτέρας Αγγελικής Κοτσιάνη

Η Κωστούλα και ο Σπύρος Θεοδωρόπουλος προσφέρουν 100\$ Αμερικής στο Σύλλογο του χωριού.

► Ευγενίας Τασιοπούλου

Ο αδελφός της Αγγελής Μπουρτσουκλής προσέφερε το ποσό των 100\$ Αυστραλίας.

► Κωστούλας Γκόνου

Ο Κώστας Γκόνος προσέφερε 100 δολάρια.

Συλλυπητήρια

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Αθηνών εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια, για τον πρόωρο θάνατο του **ΑΝΔΡΕΑ ΜΠΟΥΡΤΣΟΥΚΛΗ**, στην οικογένειά του, στους γονείς του, στα αδέρφια του και τους συγγενείς του. Ο **Ανδρέας** ήταν πάντα κοντά στο Σύλλογό μας και ανιδιοτελώς προσέφερε, ό,τι του ζητήθηκε και ήταν πολλά.

Καλό ταξίδι **Ανδρέα**.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Συναυλία στο Αρχαίο Θέατρο Μαντινείας για την Πανσέληνο του Αυγούστου!

Συνέχεια από την 1η σελ.

έφτανε η αυγή, για να βγει στον δρόμο ο ήλιος, με της φωτιάς τα άλογα, να βγει και χαράξει δρόμους στον ουρανό.

Κλείσαμε τα μάτια και ταξιδέψαμε παρέα με τα τραγούδια και την μουσική των **Χατζιδάκι, Poulenc, Kurt Weil, Astor Piazzolla, Almaran, Girand**, κ.ά. Συνοδοιπορτί δυο καταξιωμένοι τραγουδιστές, η **Αθηνά Ρούτση** και ο **Λουκάς Πανουργιάς**.

Στο δεύτερο μέρος της συναυλίας ο **Τάκης Κωνσταντόπουλος** με τους συνεργάτες του τραγούδησαν μελοποιημένα ποιήματα του Αρκάδα ποιητή **Νίκου Γκάτσου**.

*Γεωργία Παν. Κακαρικού,
εκπαιδευτικός*

Ετοιμασίες για το χειμώνα

Συνέχεια από την 1η σελ.

πιθάρια (λαγήνια) με τα τουρσιά, τον τοματοπελτέ, με τις ελιές, τα δοχεία με τα τυριά, τα τσουβάλια με τα φασόλια, τις πατάτες, τα καρύδια, τα αμύγδαλα, τα κασόνια με το στάρι, κριθάρι, το αλεύρι, τα βαρέλια με το λάδι, τις χυλοπίτες και οι τραχανάδες.

Μετά τον τρύγο ερχόταν και το πετιμέζι και γέμιζε το βαγένη με το νέο κρασί.

Πάνω στην τάβλα κρέμονταν στο ταβάνι οι μυζήθρες, που στέγγωναν σκεπασμένες με τούλια. Στο παράθυρο δίπλα και κοντά στον αργαλειό, στα δοκάρια κρέμονταν αρμαθιές τα κρεμμύδια, τα σκόρδα, οι κόκκινες πιπερίτσες, τα σόκα, τα ρόδια και μυρωδάτα βότανα, τσάι του βουνού, φασκόμηλο, δεντρολίβανο, ο δυόσμος και η ρίγανη.

Έξω, στην ανοιχτή αποθήκη, ήταν τα ξύλινα τα νεροβάρελα στην σειρά, γεμάτα με δροσερό και μυρωδάτο νερό με την μυρωδιά του ξύλου και δίπλα ο ξυλόφουρνος, που τον είχε κτίσει ο μπαμπάς μου μαζί με τον παππού μου, (από τους μεγάλους πετράδες μαστόρους της εποχής). Είχαν μπει και τα σιδερόβαρελα στις γωνίες της αυλής κάτω από τα λούκια (ρεύτες), για να μαζέψουν το βρόχινο νερό για τις αυλές, για τα λουλούδια, και για το πλυσταριό. Γύρω μου ο φρέσκος ασβέστης στους πέτρινους τοίχους και η σκάλα, που ανεβαίνοντας τα πέτρινα σκαλάκια, με τραβούσαν τα αρώματα της κανέλλας και του γαρίφαλου, και με οδηγούν στην μεγάλη σάλα που μοσχοβολούσε η μουσταλευριά και στα ταψιά στέγγωναν τα μουστοκούλουρα.

*Γεωργία Παν. Κακαρικού,
εκπαιδευτικός*

Θεόδωρος Σωτ. Κασιώνης (Αυστραλία)

Στις 24 Μαρτίου 2015, απεβίωσε ο **Θεόδωρος Σωτ. Κασιώνης** σε ηλικία 78 ετών στην Αυστραλία.

Η οικογένειά του, οι συγγενείς και οι φίλοι του τον συνόδευσαν στην τελευταία του κατοικία.

Επισκεφθείτε το διαδικτυακό τόπο της εφημερίδας μας και στο facebook στη διεύθυνση:
<https://el-gr.facebook.com/tokakouri>

ΑΡΤΕΜΙΣΙΑΚΑ 2015 Εκδηλώσεις Αυγούστου

Συνέχεια από την 1η σελ.

δήλωση. Μεταφέρθηκαν τραπέζια και καρέκλες από την αίθουσα και στήθηκε ένα όμορφο σκηνικό, ώστε να μπορούν να καθίσουν όλοι όσοι παρευρέθηκαν στην εκκλησία. Προσφέρθηκε γουρνοπούλα σε τιμή κόστους 7€ το κιλό, σαλάτα και κρασί δωρεάν, προσφορά του συμπατριώτη μας **Αλέκου Γ. Ηλιόπουλου**.

Αλέκο σε ευχαριστούμε θερμά για την άμεση και ευγενική σου χορηγία.

► **ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ Παραδοσιακό Πανηγύρι** - μεγάλο γλέντι στην πλατεία του χωριού. Και φέτος επιλέξαμε και είχαμε τα μεγαλύτερα και πιο αγαπητά ονόματα στο χώρο του δημοτικού τραγουδιού. Συγκεκριμένα στο τραγούδι ήταν ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΕΚΙΟΣ, η ΛΟΥΛΑ ΠΑΠΠΑ, ο ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ και η ΔΗΜΗΤΡΑ ΜΠΕΚΙΟΥ. Στο δε κλαρίνο ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ. Ήταν ένα πραγματικό καλοκαιρινό ξεφάντωμα με ελεύθερο χορό, γουρνοπούλα, μπίρα, κ.ά. Πολλές κόσμος ήρθε στο χωριό μας για να διασκεδάσει από την Τρίπολη και τα γύρω χωριά. Η πλατεία γέμισε ασφυκτικά, πάνω από 2.000 άτομα παρευρέθηκαν και διασκέδασαν με την ψυχή τους. Το σκηνικό ήταν πανέμορφο και έγινε ακόμη πιο μαγικό όταν μετά το καλωσόρισμα προς τον κόσμο της Προέδρου **Ελένης Κέζα**, πλήθος εντυπωσιακών βεγγαλικών φωτίσαν τον ουρανό πάνω από την πλατεία.

Το κέφι ξεχειλίζει μέχρι το πρωί, όλος ο κόσμος διασκεδάσε και το ευχαριστήθηκε αφού ο χορός ήταν ελεύθερος, η πίστα μεγάλη, η εξυπηρέτηση άμεση και οι τιμές πολύ καλές γι' αυτό το μέγεθος του πανηγυριού. Η οργάνωση, κατά γενική ομολογία, ήταν πολύ καλή και αρκετά ποιοτική. Σε κάθε τραπέζι είχε τοποθετηθεί τιμοκατάλογος και η εξυπηρέτηση του κόσμου γινόταν στο τραπέζι από γκαρσόνια. Πολλοί νέοι του χωριού μας και μέλη του Συλλόγου ανέλαβαν εθελοντικά και αφιλοκερδώς αυτή την ευθύνη, τους οποίους και τους ευχαριστούμε θερμά. Συγκεκριμένα οι: **Κώστας Ι. Μανέλης, Χρήστος Γ. Ρόκκας, Γεώργιος Δ. Σταθούλης, Στέργιος Π. Χρόνης, Γεώργιος Ε. Βλάχος, Κων/νος Γ. Παπαγεωργίου, Κων/νος Ι. Σταθούλης, Νικόλαος Δ. Χρόνης, Παναγιώτης Ν. Μπουρτσουκλής, Δημήτριος Κ. Ψαρράς, Βασίλειος Γ. Παπαγεωργίου, Βασίλειος Δ. Ψαρράς**. Επιπλέον αρκετά άτομα εργάστηκαν στους πάγκους, στην κουζίνα, στην λαχειοφόρο αγορά, στο στήσιμο των τραπέζοκαθισμάτων, τους οποίους τους ευχαριστούμε από καρδιάς. Χωρίς την βοήθεια αυτή, πολύ δύσκολα θα μπορούσε να διεξαχθεί αυτή η εκδήλωση με τόσο μεγάλη επιτυχία.

Επίσης ευχαριστούμε τους χορηγούς μας στη λαχειοφόρο αγορά: **Χρήστο Χ. Σταματόπουλο**, που προσέφερε ένα ρολόι γυναικείο χειρός, το **Ελαιοτριβείο ΑΦΟΙ Σωτηρόπουλοι**, που προσέφερε 35 κιλά εξαιρετικά παρθένο ελαιόλαδο, τα **«ΠΕΛΑΓΟΣ STUDIOS» του Γιάννη και Παναγιώτη Πασσαλή**, που προσέφεραν ένα τριήμερο στην ΠΑΡΟ, τον **Αθανάσιο Β. Κολιόπουλο** που προσέφερε δύο δοχεία λάδι αυτοκινήτου, την παραδοσιακή ταβέρνα **«Ο ΜΑΝΕΛΗΣ»**, που προσέφερε ένα γεύμα για τέσσερα (4) άτομα. Ευχαριστούμε επίσης και τον **Γρηγόριο Τσιώλη** για την χορηγία μέσους των πυροτεχνημάτων, τα οποία εμπορεύεται.

Επισημαίνουμε ότι ο Σύλλογος τη μόνη εκδήλωση που κάνει για να κερδίσει κάποια χρήματα είναι αυτό το πανηγύρι και απευθύνεται κατά κύριο λόγο εκτός Κακουραίων, όπως προκύπτει από το πλήθος των συμμετεχόντων. Γι' αυτό άλλωστε, όπως δικαιούται, ζητάει άδεια από την Εφορία. Όλες τις άλλες

εκδηλώσεις ο Σύλλογος τις χρηματοδοτεί, είτε προσφέροντας αυτές δωρεάν, είτε σε τιμές κάτω του κόστους, για να μπορούν να συμμετέχουν όλοι οι συγχωριανοί μας. Ακόμη και το Καρναβάλι ο Σύλλογος το χρηματοδοτεί, αφού και η μόνη επιδότηση που λαμβάνει από το Δήμο δεν καλύπτει ούτε τα μισά έξοδα. Επιπλέον βασικός στόχος είναι η συνεχής βελτίωση της υλικοτεχνικής υποδομής του Συλλόγου (αίθουσα, κ.ά.), ώστε να παρέχονται περισσότερες και ποιοτικότερες υπηρεσίες προς τους συγχωριανούς μας και γι' αυτό απαιτούνται επιπλέον χρήματα.

► **ΣΑΒΒΑΤΟ 8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ και ώρα 9:00 μ.μ.** στην πλατεία του χωριού δόθηκε μια διασκεδαστική παράσταση Καραγκιόζη από το Θέατρο Σκιών του **κ. Δανέλη**. Μικροί - μεγάλοι βρήκαμε την ευκαιρία να γελάσουμε και να ξεφύγουμε με τις ατάκες του δημοφιλούς μας «ήρωα», του Καραγκιόζη.

► **ΤΕΤΑΡΤΗ 12η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ και ώρα 7:00 μ.μ.** στο γήπεδο του Λεβιδίου διεξήχθη το καθιερωμένο ποδοσφαιρικό ντέρμπι μεταξύ των παλαιμάχων και των νέων του χωριού. Ο αγώνας αυτός έχει μετατραπεί, εκτός από μια αθλητική δραστηριότητα, σε μια κοινωνική εκδήλωση ψυχαγωγίας και επικοινωνίας όλων των ηλικιών μεταξύ τους. Το αποτέλεσμα του αγώνα είναι όπως τα αποτελέσματα των φοιτητικών εκλογών, όπου καθέναν δίνει το δικό του αποτέλεσμα. Εμείς για λόγους ισοροπίας καταγράφουμε ότι ο αγώνας έληξε ισόπαλος 9 - 9.

► **ΠΕΜΠΤΗ 13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ Βραδιά ΚΑΡΑΟΚΕ** για μικρούς και μεγάλους στην αίθουσα του Συλλόγου. Ήταν μια πρόκληση και μια ευκαιρία για να εκφράσει κάποιος το ταλέντο του στην ερμηνεία αγαπημένων τραγουδιών. Επτά γκρουπ δήλωσαν συμμετοχή. Η νεολαία του χωριού και όχι μόνο απόλαυσε και διασκεδάσε με το ταλέντο και το χιούμορ των διαγωνιζομένων. Ο Σύλλογος είχε αναγγείλει ότι θα βραβευθούν όλοι οι συμμετέχοντες. Οι τρεις πρώτοι διακριθέντες με χρηματικό ποσό 50€, 30€, και 20€ αντίστοιχα ενώ οι υπόλοιποι από 5€. Ως εκ τούτου συγκροτήθηκε τριμελής επιτροπή αξιολόγησης αποτελούμενη από τη **Φωτεινή Ι. Δούρου**, το **Νικόλαο Η. Σταθούλη** και τον **Αθανάσιο Βασδέκη**. Η παρουσία της **Φωτεινής** στην επιτροπή έδωσε εκτός από κύρος και άλλη διάσταση στον διαγωνισμό, με τις επισημάνσεις στους διαγωνιζόμενους. **Φωτεινή** σε ευχαριστούμε θερμά για τη συμμετοχή σου. **Το πρώτο βραβείο 50€ το πήρε η Μαρία Ν. Κωτισοπούλου, το δεύτερο βραβείο 30€ το πήρε η Αθανασία Γ. Ψαρρά με την Ειρήνη Κ. Κολιοπούλου (ντουέτο) και το τρίτο βραβείο 20€ το πήρε η μικρή Ευαγγελία εγγονή της Λίτσας και του Δημήτρη Παπαϊωάννου, τους οποίους και συγχαίρουμε.**

► **ΤΕΤΑΡΤΗ 19 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ και ώρα 7:00 μ.μ.** στην αίθουσα του Συλλόγου θυμηθήκαμε τον παραδοσιακό τρόπο παρασκευής χυλοπίτας και τραχανά. Δημιουργήσαμε το παλιό παραδοσιακό έδεσμα, τις περιφημες τριφτάδες υπό την καθοδήγηση και την επίβλεψη του δασκάλου **Γιώργου Ρόκκα**. Η αίθουσα και η κουζίνα του Συλλόγου μετατράπηκαν σε ένα αληθινό εργαστήριο. Οι γυναίκες θυμήθηκαν τα παλιά και οι νεότεροι θαύμασαν και απόρρησαν ταυτόχρονα με την απλότητα που παρήγαγαν τα προϊόντα τους. Ήταν ένα ταξίδι σε μια άλλη εποχή που διεγείρει πολλές - πολλές μνήμες στον καθένα αλλά έδινε ταυτόχρονα και ερεθίσματα δημιουργίας.

Το ζυμάρι έφτιαξε η **Πίτσα Νάγου** και την ευχαριστούμε.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ & ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΡΤΕΜΙΣΙΟΥ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ
Φωτεινές επιγραφές,
Διαφημιστικές κατασκευές
Μεταλλικά γράμματα - Νέον - LED -
Εκτυπώσεις
Φλέμινγκ 118 Μοσχάτο
Τηλ.: 210 9416314 Κιν.: 6972 858307
e-mail:andreastamat@yahoo.gr

Α/ΦΟΙ ΧΡΟΝΗ
Ανταλλακτικά-Service
Οικιακών Συσκευών
28ης Οκτωβρίου 50
Τηλ.: 2710-239451 Τρίπολη

Κακουραϊκές ατάκες

Γράφει ο Γιάννης Δ. Σταματόπουλος

Το κωδικοποιημένο μήνυμα

Η ατάκα του φύλλου αυτού αναφέρεται σ' ένα θέμα, που είναι επίκαιρο στις μέρες μας.

Και ποιο είναι αυτό; Και τι άλλο μπορούσε να είναι από τις βουλευτικές εκλογές.

Εδώ πρέπει να επισημάνουμε ότι, με το πέρασμα του χρόνου ο τρόπος αλλά και το κλίμα των εκλογών, έχουν αλλάξει κατά πολύ.

Βρισκόμαστε στα μέσα του 1950, μια εποχή που το μεταεμφυλιωτικό κλίμα είναι έντονο και η αριστερά ήταν εκτός νόμου. Οι αριστερές ιδέες ήταν υπό διωγμό και οι άνθρωποι της αριστεράς είχαν χαρακτηριστεί εχθροί του έθνους και ήταν υπό παρακολούθηση και ψυχολογική πίεση και αποκλεισμένοι από τη δημόσια διοίκηση, αλλά και άλλες δραστηριότητες της κοινωνικής ζωής του τόπου.

Σήμερα όλα αυτά δεν υπάρχουν και καλώς. Η κοινωνία, αλλά και οι άνθρωποι έχουν προχωρήσει μπροστά και κάθε πολίτης είναι ελεύθερος να εκφράσει τις ιδέες του και τις κομματικές του προτιμήσεις δεξιάς ή αριστεράς. Όλα τα κόμματα είναι νόμιμα και οι παλιές νοοτροπίες ανήκουν πια στο παρελθόν.

Ας επιστρέψουμε και πάλι στη δεκαετία του '50, την εποχή που οι αριστεροί ήταν υπό αστυνομική παρακολούθηση. Αυτό συνέβαινε και στο χωριό μας. Έτσι με την προκήρυξη των εκλογών, η παρουσία του χωροφύλακα στο χωριό ήταν σχεδόν καθημερινή, με στόχο την ψυχολογική πίεση των ανθρώπων της αριστεράς για να μεταπειστούν ως προς την κομματική τους προτίμηση.

Το Κομμουνιστικό κόμμα (ΚΚΕ) ήταν εκτός νόμου. Η Ενιαία Δημοκρατική Αριστερά (ΕΔΑ) ήταν το κόμμα, που εξέφραζε την αριστερά, αν και ήταν νόμιμο, αλλά όπως ήταν τα πράγματα τότε και αυτό βρισκόταν υπό ασφυκτική πολιτική πίεση, μαζί με τους ψηφοφόρους της.

Οι άνθρωποι της αριστεράς ήταν κυρίως αυτοί που είχαν οργανωθεί στο ΕΑΜ στην Κατοχή και είχαν αποκτήσει ιδεολογική συνείδηση, αλλά είχαν αποφασίσει να μην ενδώσουν στις πιέσεις. Υπήρχαν βέβαια και πολλοί που άλλαξαν κάτω από τις πιέσεις, βλέποντας τη μελλοντική εξέλιξη των πολιτικών πραγμάτων, αφού η επιβίωση που ήταν δύσκολη την εποχή εκείνη, έμπαινε μπροστά από τις πολιτικές ιδεολογίες.

Το να ψηφίζεις αριστερά την εποχή εκείνη και περισσότερο να εκφράζεις δημόσια την προτίμησή σου στην ΕΔΑ απαιτούσε μεγάλο θάρρος.

Οι άνθρωποι της αριστεράς ήταν πολύ προσεκτικοί και οι συνεννοήσεις γίνονταν

κρυφά ή χρησιμοποιούσαν κώδικες επικοινωνίας.

Ένας που ψήφιζε αριστερά στα χρόνια εκείνα στο χωριό μας ήταν ο **Τσακίρης (Νικόλας Τριαντάφυλλος)**. Ήταν οργανωμένος στην Εθνική Αντίσταση (ΕΑΜ) στην Κατοχή και είχε ενεργό δράση σ' αυτή.

Αν και ήταν γνωστός στη χωροφυλακή για τις πολιτικές του θέσεις, ήταν πάντα προσεκτικός στις κινήσεις του, όταν έκανε συνεννοήσεις με άλλους ομοϊδεάτες του και όταν γινόταν εκλογές.

Έτσι σε κάποια εκλογική αναμέτρηση θα ψήφιζε ΕΔΑ, αυτό ήθελε να το μεταφέρει και στους άλλους συντρόφους του, για να μην υπάρχουν διαρροές.

Η πρώτη συνάντηση θα γινόταν με το σύντροφο Μήτσο, σε καφενείο του χωριού, που αυτός σύχναζε.

Τότε δεν υπήρχαν τηλέφωνα και τις επισκέψεις στο σπίτι, ημέρες εκλογών, τις απέφευγαν.

Έτσι κάποιο βράδυ πήγε στο καφενείο αποφασισμένος να κάνει τη συνάντηση.

Όταν όμως μπήκε στο καφενείο είδε με έκπληξη ότι ο χωροφύλακας ήταν εκεί και προφανώς η παρουσία του ήταν για τους γνωστούς λόγους.

Στο καφενείο ήταν και ο σύντροφος Μήτσος. Και οι δυο ήταν γνωστοί στο χωροφύλακα, που παρακολουθούσε με την άκρη του ματιού του κάθε κίνησή τους.

Ο Τσακίρης χαιρέτησε τους θαμώνες του καφενείου και κάθισε σ' ένα άδειο τραπέζι. Χωρίς να χάσει χρόνο, απευθύνεται στο σύντροφο Μήτσο και του λέει με νόημα:

— **Δημήτρη έλα ΕΔΑ**, δείχνοντας την κενή θέση στο τραπέζι του.

Έτσι με την παράφραση του **εδώ σε ΕΔΑ**, αλλά καλώντας τον με το βαππιστικό του όνομα **Δημήτρη** και όχι **Μήτσο**, που συνήθιζαν να τον φωνάζουν οι συγχωριανοί, έστειλε στο σύντροφο **Μήτσο** το κωδικοποιημένο μήνυμα ότι θα ψηφίσουν **ΕΔΑ**. Αυτό έγινε αμέσως αντιληπτό από το σύντροφο του.

Ο κώδικας επικοινωνίας λειτούργησε άριστα, χωρίς ο χωροφύλακας να καταλάβει το παραμικρό.

Το τι ψήφισαν την Κυριακή των εκλογών Τσακίρης και Μήτσος είναι αυτονόητο και ξεκάθαρο.

Να τι κάνει ο κώδικας επικοινωνίας που μηχανεύτηκε ο Τσακίρης.

Υ.Γ.: Το όνομα του Δημήτρη (Μήτσου) αποτελεί το κούιζ για τους αναγνώστες της στήλης.

Το πανηγύρι της Παναγίας της Γκορτσουλιώτισσας

Στις 8 Σεπτεμβρίου γιορτάζουμε το γενέθλιο της Παναγίας. Την ημέρα αυτή γιορτάζει η εκκλησία, που είναι χτισμένη εδώ και πάρα πολλά χρόνια στην κορυφή του λόφου (**Γκορτσούλι**), που βρίσκεται στη μέση της Αρχαίας Μαντινείας και είναι αφιερωμένο στην Παναγία.

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, γιορτάστηκε με όλη τη λαμπρότητα που επιβάλλεται. Πάρα πολύς ο κόσμος στον εσπερίνο. Άλλοι με τα πόδια και άλλοι με αυτοκίνητα έτρεξαν από νωρίς να πιάσουν μια θέση ή για ν' απολαύσουν τη θέα. Πανοραμική η θέα από 'κει και ιδιαίτερα την ώρα που αποχωρεί η μέρα για να την διαδεχτεί η νύχτα. Όποιος δεν κατάφερε να 'ρθει εφέτος, ας προσπαθήσει του χρόνου.

Η εκκλησία μικρή για όλον αυτόν τον κόσμο και οι καρέκλες που είχαν μεταφερθεί λίγες. Το πεζούλι, γύρω από τον περίβολο της εκκλησίας γεμάτο, γι' αυτό και ήταν πάρα πολλοί οι όρθιοι. Παρόντες ο Δήμαρχος της Τριπόλεως **Δημήτρης Παυλός** και ο Αντιδήμαρχος **Δημήτρης Ν. Σταματόπουλος**.

Οι πιστοί με ησυχία απόλαυσαν τη λειτουργία, άκουσαν τα ωραία λόγια από τον Αρχιμανδρίτη **κ. Τσαγκούρη**, ακολούθησαν με κατάνυξη και προσευχόμενοι την περιφορά της εικόνας και τέλος αντάλλαξαν πολλές ευχές ο ένας στον άλλο.

Την άλλη μέρα (ανήμερα της Πανα-

γίας) λίγος ο κόσμος.

Εγώ από μικρή πήγαινα κάθε χρόνο σ' αυτό το πανηγύρι. Καμιά σχέση όμως εκείνο το πανηγύρι με το φετινό. Τα παλιά χρόνια, όλη η πλαγιά ήταν γεμάτη ζώα (γουρνοπούλα, πουλαράκια, γαϊδουράκια κ.λπ.) για να πουληθούν. Στους πρόποδες στημένοι πάγκοι με διάφορα πράγματα από μικροπωλητές και τέλος οι παράγκες με τις γουρνοπούλες. Έτσι οι άνθρωποι κατέβαιναν από την εκκλησία, αγόραζαν ότι χρειαζόταν και τέλος γεύονταν τη ροδοκόκκινη, πεντανόστιμη γουρνοπούλα. Το πανηγύρι κρατούσε πάνω από τρεις μέρες. Σιγά-σιγά άρχισε να φθίνει. Τα τελευταία χρόνια μάλιστα ούτε μικροπωλητές, εκτός από λιγοστούς πάγκους με παιχνίδια και γουρνοπούλες.

Εφέτος, ακόμη πιο άσχημα. Ούτε ένας πάγκος, ούτε μια παράγκα για να σου θυμίσει κάτι από το πανηγύρι. Όλος ο κόσμος σιωπηλά και μελαγχολικά πήρε το δρόμο για το σπίτι, διερωτώμενος αν τέλειωσε το πανηγύρι. Ήταν ένας κρίκος που μας συνέδεε με την παράδοση. Δεν πρέπει να σβήσει. Έχουμε υποχρέωση να το διατηρήσουμε, γιατί λαός που δεν ακουμπά στην παράδοση θα χαθεί. Γι' αυτό παρακαλούμε τον **κ. Αναστασιάδη** και τον **κ. Μπουρτσουκλή** να κάνουν κάτι, για να ξαναζωντανέψει ο τόπος στις 8 Σεπτεμβρίου.

Ελένη Β. Δάμη-Ζαρόκωστα

Έφυγαν για πάντα από κοντά μας

Αγγελική Γ. Κοτσιάνη (Πρεσβυτέρα)

Αποχαιρετισμός στη μάνα

Πώς μπορείς να αποκοιπείς και να αποχαιρετήσεις για πάντα τη μάνα σου που είναι κομμάτι του εαυτού σου; Πώς μπορείς να συμβιβάσεις τη λογική σκέψη ότι έπαψε να υπάρχει, ενώ ταυτόχρονα την αισθάνεσαι παντού γύρω σου και προπαντός μέσα σου; Γιατί μπαίνουμε

σ' αυτή τη διαδικασία; Μήπως είναι το μεγάλο μάθημα που πρέπει να διδαχθούμε ότι η ατομικότητα και ο εγωισμός μας δεν μπορούν να μας ξεκολλήσουν και να μας ξεχωρίσουν από τη σημαντική συλλογικότητα και τη συνολική συνάντηση των πάντων σε Ένα; Προσπαθώ να κατανοήσω και να ερμηνεύσω αυτό το μυστήριο και η απάντηση έρχεται απλή. Να είσαι ευχαριστημένος από αυτά που μπορείς να κατανοήσεις. Το σχέδιο είναι πολύ μεγάλο για το μυαλό και την ευφύια που διαθέτεις. Είναι

αλαζονία και ύβρις το αίτημα να κατανοήσεις όλο το σχέδιο, μην αμφιβάλλεις όμως. Αυτός που το κατέστρωσε διαθέτει και τη γνώση και τη δύναμη, αλλά και αγάπη άπειρη, γι' αυτό μην απελπίζεσαι και μη φοβάσαι, ο δεσμός αγάπης που σε δένει με τη μάνα σου είναι μια κλωστή αράχνης, ο σημαντικός δεσμός αγάπης είναι ασύλληπτος για τη δική σου διάνοια και αδιάρρηκτος στην αιωνιότητα.

Πρώτη φορά είχα την σκέψη ότι θα πεθάνει η μάνα μου τον Γενάρη του 1954, όταν μετά την γέννηση της αδελφής μου αρρώστησε βαριά από επιλόχοιο πυρετό. Σώθηκε όμως επειδή είχε ανακαλυφθεί η πενικιλίνη και δεν ξεχνώ ότι είχα μαζέψει 2 καλάθια μπουκαλιές που ήταν τότε η συσκευασία του φαρμάκου. Ήμουν τότε 12 ετών και τώρα που γράφω αυτές τις γραμμές είμαι 74.

Θα ήθελα να αναφέρω λίγα λόγια για την ζωή της που τελείωσε στις 26-8-2015.

Γεννήθηκε στο Στάδιο Τεγέας στις 21-9-1924 από γονείς πτωχούς. Ο παππούς Γεώργιος Ρηγόπουλος ήταν τσαγκάρης, καταγόταν από τη Δημητσάνα. Ήταν πολύ περήφανος για την ιδιαίτερη πατρίδα του και πραγματικός φιλόσοφος, παρά τις ελάχιστες γραμματικές του γνώσεις και η γιαγιά Τασία Ρηγοπούλου (Γιοκαρέισσα) ήταν η καλύτερη νοικοκυρά που μπορούσε να υπάρξει. Την μόρφωση που έλαβε μετά από 2 χρόνια στο Γυμνάσιο, συμπλήρωσε η φοίτησή της στην Οικοκυρική Σχολή Τεγέας και αμέσως ακολούθησαν τα βασανιστήρια της ζωής.

Σε ηλικία 16 ετών παντρεύτηκε τον πατέρα μου, αρχές του 1940, που χειροτονήθηκε ιερέυς στις 14-9-1940. Ακολούθησε ο πόλεμος και απέκτησε το πρώτο παιδί της μέσα στην κατοχή το 1942. Πάντα ανέφερε ότι το μωρό της θα πέθαινε από αστία και επέζησε επειδή, για κάποιο διάστημα, εξασφαλίστηκε ένα μπουκάλι γάλα την ημέρα από την αγελάδα του μπαρμπα-Σπύρου του Παναγιώταρου για χάρη του παπά.

Το δεύτερο παιδί ο Τάσος γεννήθηκε το 1945, όταν ο εμφύλιος εσπάραζε τη χώρα μας μετά την καταστροφή της Γερμανικής Κατοχής. Το τρίτο παιδί ο Αλέκος γεννήθηκε το 1949 κάτω από πολύ καλύτερες συνθήκες και το τέταρτο παιδί η Μαριγούλα στις 31/12/1953 και είναι θαύμα πως επέζησε η μάνα, αφού μολύνθηκε και παρουσίασε επιλόχοιο πυρετό. Η διάσωσή της οφείλεται στο γεγονός ότι είχε αρχίσει η χρήση αντιβιοτικών (πενικιλίνη). Η έντονη προσωπικότητα και ο δυναμικός χαρακτήρας του

πατέρα μου καθώς και το γεγονός ότι ήταν ιερέας και δάσκαλος του χωριού φαινόταν να επισκιάζει την παρουσία της μητέρας μου. Η πραγματικότητα όμως είναι ότι είχε έντονη κοινωνική επίδραση στο περιβάλλον της (κυρίως στις γυναίκες του χωριού) αλλά και στους εκατοντάδες επισκέπτες του σπιτιού μας, που το ομολογούσαν άμεσα και στον πατέρα μου, ιδίως μετά το 1940 που θυμάμαι καθαρά τους επαίνους προς την παπαδιά από Ιεράρχες, Επιθεωρητές Σχολείων, Αξιωματικούς, Δικαστές, Βουλευτές, Υπουργούς, Νομάρχες, Ξενητεμένους συμπατριώτες, που επισκέπτονταν το χωριό σαν επισκέπτες ή επαναπαριζόμενους, αλλά και εκατοντάδες άλλους καθημερινούς ανθρώπους του μόχθου που φιλοξενοούνταν και διανυκτέρευαν στο σπίτι του παπιά, αφού ήταν αδύνατο να βρουν αλλού κατά-

λυμα για διανυκτέρευση.

Θα ήταν παράλειψη να μην αναφέρω το χάρισμα της διαίτησης που διέθετε και μπορούσε να διαισθάνεται τα συναισθήματα των άλλων. Αυτό όμως πολλές φορές την έκανε να στεναχωριέται και να εκνευρίζεται, επειδή δεν μπορούσε να παρέμβει και να αλλάξει τα συναισθήματα λύπης και απογοήτευσης που διαισθάνονταν να διαχέονται στην κοινωνία γύρω της.

Ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια της κρίσης, αν και δεν μπορούσε να παρακολουθήσει τα πραγματικά γεγονότα, διαισθάνονταν τη διάχυτη δυστυχία του κόσμου και πολλές φορές μου είχε εκφράσει ότι ξαναζούμε τον καιρό της Κατοχής. Στα συναισθήματά της πρέπει να αναφέρω την ιδιαίτερη στοργή αν και προσπαθούσε να την αποκρύψει προς τις εγγόνες της Μαριάντζελα και Αγγελική καθώς και την δισεγγονη Πηνελόπη και το κρυφό καμάρι για τους τρεις Γιάννηδες και τον Μάρκο τους εγγονούς της και γοητευόταν από πράξεις που δειχναν πνεύμα ελευθερίας.

Για τα τελευταία τρία δισεγγονάκια της (δευτέρης εγγονής του Μάρκου, εγγονό του Τάσου και εγγονή του Αλέκου) δεν είχε ουσιαστική αντίληψη, διότι γεννήθηκαν στις τελευταίες ημέρες της ζωής της, που βρισκόταν στο νοσοκομείο και είχε αρχίσει ουσιαστικά το μεγάλο ταξίδι της οριζτικής αποχώρησης από την ζωή. Ευτυχώς δεν ήταν μεγάλο το διάστημα της τελικής ταλαιπωρίας και το μεγαλύτερο μέρος το πέρασε στο σπίτι της στην Αθήνα, όπου η κόρη της και τα εγγόνια της κυρίως, την φρόντισαν και δεν έμεινε μόνη. Είχε πλήρη επίγνωση ότι αναχωρεί για πάντα, λέγοντας χωρίς φόβο στη Μαριγούλα:

— Μην παιδεύεσαι, ήρθε η ώρα μου.

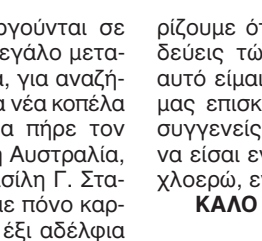
Μάνα, σ' αποχαιρετούμε με την ελπίδα ότι θα ανταμώσουμε ξανά, γιατί από τώρα και μετά θα ζεις στην σκέψη μας και τα αισθήματά μας για σένα είναι ανεξίτηλα. Καλό σου ταξίδι.

Τέλος θέλω να ζητήσω συγγνώμη από τη μάνα μου και από τους αναγεννηθέντες της εφημερίδας που διαβάζουν το παρόν, διότι τους απασχολώ με προσωπικά συναισθήματα που εκφράζονται δημόσια και αφορούν οικογενειακά θέματα, αλλά ήταν έντονη η πίεση από τον αδελφικό μου φίλο τον Γιάννη τον Σταματόπουλο, που με έπεισε ότι δεν είναι δυνατόν να δημοσιεύσει η εφημερίδα το θάνατο της παπαδιάς χωρίς δυο λόγια για τη ζωή της. Τον ευχαριστώ για το αδελφικό μου ενδιαφέρον.

Νίκος Κοτσιάνης

Εις μνήμη Σταυρούλας Γκόπου

Η Σταυρούλα γεννήθηκε το 1928 στο Αρτεμίσιο Αρκαδίας. Ήταν το πρώτο παιδί του Γιάννη και της Ευγενίας Γκόπου. Χρόνια πολύ – πολύ δύσκολα και αβέβια. Η Ελλάδα δεν είχε συνέλθει ακόμη από τους βαλκανικούς πολέμους και κλήθηκε να αφομοιώσει την μεγάλη τραγωδία της Μικρασιατικής Καταστροφής και να ανταποκριθεί στις ανάγκες όχι μόνο των ελλαδίτιων πολιτών της αλλά και του μεγάλου αριθμού των προσφύγων. Ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος που ακολούθησε με την τραγωδία της κατοχής και του εμφυλίου κατέστρεψαν οποιαδήποτε προσπάθεια για ευημερία και ανάπτυξη. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες (που σήμερα τις βλέπουμε να δημιουργούνται σε άλλες χώρες) δημιουργήθηκε το μεγάλο μεταναστευτικό ρεύμα από την Ελλάδα, για αναζήτηση καλύτερης ζωής. Η Σταυρούλα νέα κοπέλα τότε, γεμάτη όνειρα και ζωντάνια πήρε τον δρόμο της ξενιτιάς για την μακρινή Αυστραλία, ακολουθώντας τον σύζυγό της Βασίλη Γ. Σταματόπουλο, αφήνοντας πίσω της με πόνο καρδιάς τους γονείς της και τα άλλα έξι αδελφία

της. Από την Αυστραλία έστειλε πρόσκληση και πήρε μαζί της τα αδελφία της Σταύρο, Κώστα και Γιώργο στην Αδελαΐδα, που διέμενε και αυτή με τον σύζυγό της Βασίλη. Απέκτησαν τρία παιδιά την Γεωργία, την Ιωάννα και τον Παναγιώτη όπου και ζουν μόνιμα στο Σίδνεϋ. Την θεία Σταυρούλα την θυμόμαστε για την ενέργειά της, για την εξωστρέφειά της, για την θετική της αύρα και την καλοσύνη που σε περιέβαλε, για την αισιοδοξία και την χαρά που σου μετέδιδε. Δυστυχώς, η μοίρα του έφερε έτσι ώστε να έχει αρκετά χρόνια να επιστρέψει στην Ελλάδα. Η είδηση του θανάτου της από το μακρινό Σίδνεϋ μας συγκλόνησε όλους. Θεία, γνωρίζουμε ότι στον πνευματικό κόσμο που ταξιδεύεις τώρα, αποσπαστείς δεν υπάρχουν για αυτό είμαι σίγουρος ότι από εκεί που είσαι θα μας επισκεφθείς έστω και για λίγο. Εμείς οι συγγενείς σου και οι φίλοι σου προσευχόμαστε να είσαι εν ειρήνη, εν τόπω φωτεινό, εν τόπω χλοερώ, εν τόπω αναψύξεως ΑΜΗΝ.

ΚΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ.

Θεόδωρος Γκόπος

Στη μνήμη του Ανδρέα Μπουρτσουκλή

Στις 13 του Αυγούστου πριν έλθει η χαραυγή, έφυγες για ταξίδι χωρίς επιστροφή. Ήσουνα παλικάρι και γελαστό παιδί, δεν ήθελες να κλάψεις ούτε για μια στιγμή. Ζήτησες και συγγνώμη που αρρώστησες πολύ. Ήξερες να δουλεύεις από μικρό παιδί.

Δεν ήθελες για σένα τίποτα στη ζωή, ήθελες να προσφέρεις και να αγαπάς πολύ.

Δεν έκανες ταξίδια, δεν πήγες διακοπές, ήθελες στη δουλειά σου τις πόρτες ανοιχτές.

Χαρές επήρες λίγες σε τούτη τη ζωή, γιατί οι δυσκολίες ήλθαν απ' την αρχή.

Εσύ όμως σαν βράχος δεν έφυγες στιγμή και πάλι ψες με πίστη κ' αγάπη περισσή,

για να τα καταφέρεις τίμια στη ζωή.

Ήθελες να 'σαι πάντα Άνθρωπος σωστός, έντιμος χαρακτήρας, ντόμπρος κι αληθινός. Ήξερες να ενώνεις και να βοηθάς πολύ, όλους να τους φροντίζεις με τόση υπομονή. Γι' αυτό και τόσο φίλοι, πολλοί και οι συγγενείς που ήρθαν στο χωριό μας για το στερνό φιλί.

Αιώνια σου η μνήμη, το χώμα ελαφρύ.

Ανάπαυση να έχεις στην άλλη τη ζωή.

Να ξέρεις πως μου λείπεις και σ' αγαπώ πολύ.

Ποτέ δεν θα ξεχάσω την κάθε μας στιγμή. Παράπονο το έχω που έφυγες νωρίς, δεν σου είπα την αλήθεια μη στεναχωρηθείς.

Να ξέρεις σαν βραδιάζει ο πόνος που φωλιάζει στα στήθια μου βουβός, ξεφεύγει απ' τα χείλη και γίνεται λυγμός.

Πηγαίνω στο μπαλκόνι μήπως σε ξαναδώ, κάνω την προσευχή μου με πίστη στο Θεό,

για να σε αναπαύσει σε τόπο χλοερό. Αμέσως μια ιδέα μου μπαίνει στο μυαλό το βλέμμα μου σηκώνει ψηλά στον ουρανό και τότε ξεχωρίζω ένα άστρο πιο λαμπρό. Ακούω τη φωνή σου καθαρία δυνατή να λες δεν έχω φύγει θα 'ρθω την Κυριακή.

Πολλά φιλιά στη μάνα, να μην ανησυχεί και να 'χει υπομονή, όλους θα σας προσέχω πάλι απ' την αρχή.

Την μάνα, τον πατέρα, γυναίκα και παιδιά, αδελφία και ανίψια και ασ είμαι εδώ ψηλά, μηνύματα θα στέλνω πως είμαι μια χαρά.

Σε νιώθω πια κοντά μου, να!! είσαι ανάμεσά μου, σε κλείνω στην καρδιά μου σφιχτά στην αγκαλιά μου,

σε βλέπω στα όνειρά μου

σου λέω σ' αγαπώ και δεν θα σε ξεχάσω ποτέ στον κόσμο αυτό.

Πάντοτε θα θυμάμαι τα μάτια τα γλυκά, τα λόγια τα σοφά, τα έργα τα καλά.

Αυτά και άλλα τόσα θα 'χω παρηγοριά γιατί έφυγες νωρίς στα πενήντα εννιά. Μόλις που σ' ευλογήσαν τα χέρια του παπιά, έπεσες και κοιμήθηκες δεν ζύπνησες ξανά.

Εδώ πριν σταματήσω συγγνώμη θα σου ειπώ και θα επαναλάβω το πόσο σ' αγαπώ, ποτέ δεν θα ξεχάσω το βλέμμα το γλυκό και αυτά που σε θυμίζουν θα τα 'χω φυλαχτό.

ΜΑΣ ΛΕΙΠΕΙΣ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ.
ΔΕΝ ΘΑ ΣΕ ΞΕΧΑΣΟΥΜΕ ΠΟΤΕ.

ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ ΣΟΥ ΑΔΕΛΦΟ ΜΟΥ.
ΚΑΛΟ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ ΑΝΔΡΕΑ ΜΑΣ.

Η αδελφή σου

Παναγιώτα Μπουρτσουκλή

Κωστούλα Γκόπου

Έπειτα από τον απροσδόκητο και αιφνιδιαστικό θάνατο του αδελφού μου Βαγγέλη, εκεί που προσπαθούσαμε να συνειδητοποιήσουμε την μεγάλη απώλεια συνβή και δεύτερο τραγικό γεγονός, που μας τάραξε και κλονίσει ψυχικά.

Δεν μπορώ να φανταστώ αυτό το θαυμαστό νοικοκυρόσπιτο περιτυλιγμένο στη θλίψη και το μαρasmus. Εκεί που όλα έλαμπαν και ακτινοβολούσαν ξαφνικά, χωρίς την παραμικρή υποψία, ξεπρόβαλε δειλά αλλά σταθερά η λύπη και η απόγνωση.

Αυτό το αρχοντικό, χτισμένο σε μία περσιότητα, στρατηγικότερη θέση, από το οποίο μπορούσες να αγναντέψεις και να έχεις την εποπτεία ολόκληρου του χωριού, άρχισε να ξεπέφτει και να υποθαμιμίζεται. Δεν μπορού να φανταστώ ότι θα έρθω στο χωριό και δεν θα έχω την περιποίηση και τη φιλοξενία του. Ενθουσιώμαι πόσες φορές βρέθηκα σ' αυτό το σπίτι, με το αξέχαστο περιβάλλον, την παραδειγματική και απάραμιλλη φιλοξενία. Πραγματικά θα μου λείπει και πάντα θα νοσταλγώ.

Από αυτό το χαγιάτι, που χαϊρόμουν τη θέα του χωριού, το μάτι μου έφερνε σβάρνα όλο το χωριό και επιθεωρούσα τα πάντα και εμπρός μου ξετυλιγόταν το βιβλίο της ζωής με χιλιάδες αναμνήσεις. Χαϊρόμουν την παρρέα τους και ότι καλοπροαίρετα μας πρόσφεραν. Η Κωστούλα ήταν μοναδική, πάντα

φρόντιζε για το καλύτερο, είχε πάντα κάτι για να μας εκπλήσσει. Είχε και προμήθειες αλλά και τον ιδιαίτερο, ιδανικό τρόπο για την προσφορά. Σας διαβεβαιώνω ότι θα λείψει πραγματικά.

Δύο άνθρωποι εργατικοί, φιλοπρόοδοι και τόσο προσιτοί. Με δύο παιδιά μορφωμένα με τέλειο χαρακτήρα, που απολαμβάνουν το σεβασμό και την εκτίμηση όλων των χωριανών, μία ιδανική οικογένεια. Είμαι σίγουρος ότι θα εξακολουθήσουν την παράδοση του σπιτιού, γιατί μεγάλωσαν σε ένα πραγματικά χαρούμενο οικογενειακό περιβάλλον. Αυτό το κοινό σπίτι είναι ένας θησαυρός ανεκτίμητος.

Ατενίζοντας αυτό το κενό σπίτι θα νιώθω τη ματαιότητα της πρόσκαιρης ζωής μας. Θα θυμάμαι ειδικότερα την Κωστούλα, που παρόλη την κούραση από τη σκληρή αγροτική εργασία, ήταν πάντα πρόθυμη και χαϊρόταν να προσφέρει με το δικό της ιδιαίτερο τρόπο, που σε έκανε να χαίρεσαι και ταυτόχρονα να νιώθεις υποχρεωμένος. Αυτό είναι κάτι, που δεν θα μπορούσε ποτέ να το διαγράψω από την μνήμη μου.

Εύχομαι ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή της και θερμά συλλυπητήρια στα παιδιά της.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Κώστας Γκόπος

Πίτσα Δ. Κουσιάνη - Τουρλούκη

Στις 20 Ιουλίου του 2015, έφυγε από κοντά μας η Πίτσα του Δημ. Κουσιάνη και της θείας Γιωργούλας. Την ίδια ακριβώς ημερομηνία, πριν από πολλά χρόνια είχε φύγει και ο πατέρας της ο Τζίμης. Σύμπτωση; Δεν μπορείς να μην διερωτηθείς και ασ μην υπάρχει απάντηση.

Πικραμένη και χαροκαμένη η Πίτσα. Πριν από 33 χρόνια, έχασε σε τροχαίο το μονάκριβο παιδί της, το Γιάννη. Όλες οι manάδες καταλαβαίνουν τι σημαίνει αυτό. Δεν ξεπερνιέται ποτέ. Και όμως η Πίτσα κατάφερε με τη βοήθεια του συζύγου της Δήμου, του φίλησυχου αυτού ανθρώπου να σταθεί όρθια και να συνεχίσει με κάποιο τρόπο τη ζωή της. Η μοίρα, όμως, την ξαναχτύπησε όταν πριν από ενάμιση χρόνο έχασε το στήριγμα της, τον άντρα της. Αρνιόταν πεισματικά να πάει οπουδήποτε, ώσπου μια μέρα ένα ξαφνικό περιστατικό υγείας την κατέστησε αδύναμη να βοηθήσει τον εαυτό της. Την ίδια στιγμή όμως ένα άλλο ξαφνικό γεγονός από εκείνα που λες συμπτώσεις, χτύπησε την πόρτα ο αδελφός της Νίκος με τις κόρες του Γιωργία και Γιάννα, προσφέροντάς της

ό,τι χρειαζόταν: γιατρούς, νοσοκομείο κ.λπ. αλλά δυστυχώς δεν τα κατάφερε. Η Πίτσα μετά από 2-3 μέρες υπέστη εγκεφαλικό και έφυγε από τη ζωή από το Νοσοκομείο «Γ. Γεννηματάς».

Η Πίτσα ήταν ανοιχτόκαρδη και καλοσυνάτη. Είχε πολλή αγάπη μέσα της για όλους. Αγαπούσε το χωριό και πάντα ρωτούσε, θέλοντας να μαθαίνει νέα του. Ήταν επίσης μια εξαιρετική νοικοκυρά. Το μαρτυρούν τα υπέροχα κεντήματα και γενικά το νοικοκυριό της.

Η ζωή της όμως ήταν μέχρις εδώ. Να φύγει στα 82 της χρόνια.

Ετάφη στους Σιμιδάδες, κοντά στον άντρα της και το γιο της.

Εμείς να δώσουμε συλλυπητήρια στ' αδελφία της Νίκο και Νικήτα, στις νυφάδες της Κική και Έλλη και σ' όλα τ' ανίψια της.

Να της ευχηθούμε «καλή ανάπαυση» και ανταμώνοντας το Δήμο και το γιο της Γιάννη να ξεχάσει όλα όσα πέρασε.

Καλό ταξίδι Πίτσα και αιωνία σου η μνήμη.

Ελένη Β. Δάμη-Ζαρόκωστα